

Rapitola

Notule Artykułów Smiauwy / která se stala mezi patronem/to gest Pánem/neb hospodářem Lodi/a Pautnicky.

Nęprwé/aby Patron Pány Pautnicky z Benátek/az do Ze-
mí Swate/rotiš k Portu Gassie dowezl/a tu gich s Nawi-
ček doludiby w Zemi Swate byli/a potom ge od tūd zase az do
Benátek přivezl.

Item/aby se Patron vysemi věcmi/ kterežby koli Et takowemu
plaweniu nalezly/a potřebne byly/bned tu/ nežliby se od Benátek
od plavili dostatečně opatril.

Item/aby Patron Panuom Pautnijkuom/kazdeho Dne dva-
krát gesti dawal toni Oběd a Večeři.

Item/gest powinen Patron kazdeho dne Ráno Panum Paut-
nijkuom yakž vstanau folacy/cunti/z Malwazy a Chleba býle-
ho/a to takowau aby kazdemu z Panuom Pautnijkuom dal Czyp-
sky/a neb Sklenicy w dobry trumf Muſkarele/a neb Malwazy/
dobrabo ne oprawowancho/ani yak koliu müsschenho/a k tomu
kia Chleba býlho geniuz Biskotky řeſagičtum a takowym Mal-
wazem a Chlebem má se opatriti bned tu w Benátkach.

Item/gest powinen Patron Panuom Pautnijkuom pri gydole
dawati Chleb nowý/michy za pet neb sest dnu/když se od Benátek
od plavii/a též od guných Ostrowiow a Portuow/kterym při-
stamu/a tu vysudy má noweho a nekeho Chleba na kaupiti/a ten
dawati k Stolu/doludiby mobi tewati/a nesplesniwel by/a po-
tom teprwa Biskotky/to gest Chleb dwakrat Pečený/kterymž
to Biskotky má se opatriti a w Benátkach gich datí napecy/ak
aby mu tu Čelau cestu postačili/a to dobrých Biskotku býlých
Benátskych.

Item/gest powinen Patron Panuom Pautnijkuom dawati gij
stí k Obědu/y k Večeři Masso pečené y wařené/nové a ne sín-
duté/a to dostatek/Též má gijn dawati časem Slepice/Kurata/
Wařene y pečené/Wegce/Presuti/Salyceny/a gine Pokrmy
malečité.

Item/w Pátek pak/a we dni poslui/gest powinen Patron dā-
wati Panuom Pautnijkuom gisti Ryby z Łaku čisté/a ne staré/a
m ne smet

II.

ni ne sínđuté/a to Sorbele/Stirion/Caniaro/pakli bde bud-
cy miji tyto Ryby jiwé/má ge k Gjdlu kipowati.

Item/gest powinen Patron Panuom Pautnijkum dāwi-
Stole/Seyr dobrý Parmazon/a toho dostatek/a tijm se
bned opatriti w Benátkach/aby ho dosti mél p̄es tu celau Č
Item/gest powinen Patron dawati Panuom Pautnijkum
Stolu Owotce/yakož to Jablka/Hrušky/Wijno w Hrozi/
Lymauny/Pomorancij/Melauny/Augury/a gine Owotce v
Zemích obyčejné.

Item/gest powinen Patron dawati Panuom Pautnijkum
Stolu Wijno dobré dwoge/býle a Czerwené/a to ne müssi:
yak oprawowane/bez nedostatku/a to p̄es tu celau Čestu.

Item/gest powinen Patron dawati Panuom Pautnijkum
Stolu Wodu čistau Sladkau/gestli žeby soč kteři z nich ch
Wijno müsseti.

Item/gestli žeby ktery z Panu w Pautnijkum/gsanc při St.
mu ginenmu chřel dāti od Stolu kus Chleba/a neb yakho kola
dla/neb Trumf Wijna/toho má miji vnoли/a Patron mu to
má zbraňowati.

Item/gestli žeby geden/neb gich wijs spolu z Panu Pautn.
z yakž koli přijemně k Stolu gijri ne chřeli/tehdy gest Patron
nen gijn obzwłassnic Gjdlu postlati/a to takowe/yaké gsac
Gedli.

Item/má Patron své Čeleďi/Marynaři a Pacholl
režizati/oby když Pani Pautnicy gedij/oni gijn při Stole n
kačeli/yakž obyčej gich gest Gjdlu/neb pth od nich ne žebr.

Item/gest powinen Patron Panuom Pautnijkum/kazdy
den na Stolu býle Obrusy dawati/a ge wewsem čystotne
wati.

Item/bude powinen Patron rozkázati/wzdycky před Gij
dati přimeti čiste Wody Sladké na Medenicy/a ručník aby
Pani Pautnicy Ruce mohli myti.

Item/bude powinen Patron rozkázati Čeleďi své/dá
Wody Sladké čiste/kazdemu z Panuom Pautnijkuom/Ed
koli/a folikrat gi požádal.

Item/gest powinen Patron/gednomu kazdemu z Pan
Pautnijkuom na Sjissu mijošto slussic/a prostranné včázati
A uj bys

By dāvati a platiti a wſſudy pod Gleſty ſe Platiti.

Item w Žemi Swaté bude powinen Patron platiti od Oſlů na kterých Páni Pautnijcy gezditi budau ohledawagijce Žemí Swatau a myſta Swata a to proto aby Páni Pautnijcy od Turkow na čichz Oſlů gezditi budau hyndrowani ne byli.

Item w Žemi Swate bude Patron powinen Panuom Pautnijcom kdež koli budau gezditi bud k Jordánu nebo gina m zgednati Lidi a Guždne kteřiž by ge do prowazeli a gich branili aby od Pohannow ſacowani a biti ne byli.

Item bude powinen Patron w Žemi Swaté platiti za Pány Pautnijky od myſta Swatych ktere budau nauſtewowati a obhledowati Roko od Božjho Hrobu a od ginyh myſt krem kde ſe ne dāvá od ktereho myſta više pte Nelydynu. Roko na Hora ře Olivetské w Betany w Hrobe Blahoslavene Panny Marie a gindetu Páni Pautnijcy ſami za ſebe budau powinni platiti.

Item Patron geſt powinen dati voditi Pány Pautnijky w Žemi Swaté na wſſek a myſta Swata kterež blisko okolo Neſta Geruzalema gſau y dalegui ne bledage w tom žadnich ſortele gmenowice pak k Božjmu Hrobu na Horu Olivetskou do Betany do Andoh Jozaffat do Betlema na Hory Jidſke k Jordánu do Ebronu y na wſſek a gina myſta ktere techo časnow obyčeg magu Páni Pautnijcy nauſtewowati y na ty ktere gſau geſte dalegui ač budeli mocy ſe stati.

Item bude powinen Patron s Pány Pautnijky w Žemi Swate wſſudy osobne gezditi a wždyk y pte nich byti a gina žadne kriwy dy nedopustiti dati čim Pohannom a Turkom.

Item bude powinen Patron geſli ſeby ſobě ktery z Panuow Pautnijcom co w Žemi Swaté neb kterem koli Ostrowu Eupil to mu až do Benátek do weſti bezewſeho odporowani.

Item za to za wſſek o má gemu Patronowi geden každy z Panuow Pautnijcom dāti a zaplatiti Czyřidceti Pet Korun na Zlate dobrych bernych Benáckych a to takto polowicy aby mu hned tu w Benátkach yako na myſte dal prve než od gede a druhau polowicy když přistanau k Žemi Swaté k Portu Gaffé má mu dāti a zaplatiti pakli mu chce wſſeky bned w Benátkach dāti má toho wuoli a Patron má mu nato Kvitancę datí je geſt mu dal a zaplatil.

A iiiij

Item/ta

by ſwau Truhlu a Wijnu a Wodu y gine ſwe potřeby a věcy chowal.

Item aby Páni Pautnijcy wuoli toho meli na každe myſto a wſſudy po wſſem Šyſſu neb Uawi kde ſe gina libij a zda chodit wſſat tak aby Pacholtiuom Marynatiuom pri gegidh pracech neprickazeli.

Item geſli ſeby (čehož Pán Buoh rae vchowati) ktery z Panuow Pautnijcom ſe na Šyſſu roztſonal geſt powinen gema řez zvalſte Patron gđlo poſylati a to od Wager Slepic nebo gina nebo co by na Šyſſu mél bud od gydla bud od pitij má mu dati a gebo podle ſire nevyſſi možnosti opatřiti.

Item bude powinen Patron yakž k Benátek ſe od plawu k žadnemu ginečmu Ostrowu a Portu nebo Vechu ne přeſtawati leč by to muſel naſylne včiniti pro bauet Niorskau a nebo Wite protivene a neb že by wuole wſſech Panuow Pautnijcom byla a Patron ſe o to s nimi ſnel než k temto dole pſanym.

Item neprive mi přikari k Ostrowu Corſu. A potom k Ostrowu Žante. Tectu k Ostrowu Candy. Čtwerte k Ostrowu Cypru. Apotom k Portu Gaffé k Žemi Swaté a na tom žadnem myſte a Ostrowu nemá dele byti než dwa nebo tri dni nevyjice leč by wuole přitom a powoleniu bylo wſſech Panuow Pautnijcom a neb pro bauet Niorskau a zlau Fortuonu že by ſe plawiti ne mohl a nebo pro neyakau ginau welskau a hodinu toho přeýmū:

Item bude powinen Patron hned yak by k Portu Gaffé k Žemi Swaté přiſtal poſla poſlati do Geruzalema o Gleſt a po Gardyanu Hory Syon aby ſe Páni Pautnijcy dlanho tu ne meſtali:

Item bude powinen Patron Panuow Pautnijcom w Žemi Swaté y na ginyh wſſech myſtech na té Cestě bagiti a braniti a oné ſe dostatečne zasazowati a ge opatrowati po Žemi y po Moři podle ſire nevyſſi možnosti a rozumu a gina weſſem raden a pomocen byti a oné ſe ſtarati yako by ſe gebo ſameho wlastni Osoby doteckalo a to pod pokutau ztracenij Loduj y co wnijs geſt.

Item bude powinen Patron za Pány Pautnijky w Žemi Swaté y ginde wſſudy wſſek a Cla a Meyta a gine wſſeliyaké poplatky dāvati

všech dny v nawi spunt i tomu při-
praveném se zahradi a zatepan, a Vánum Bo-
hu se poručí, o řádu gaf moře a vjeře my-
tice, tak býti můž.

O bauči mořské velké, kterak se při ní od počátku až do konce dége.

Kapitola osmdesátá.

N poněvadž častě bauče po této, a gaf
slavu k dekho dne na mori jinu svou,
nej svou k Benátkám gaf přesli si nej vý-
mě bylo, kterecou obyčejně větrem ve-
lich věži, a někdy bývají: protož abych o
nich vždycky z novou pláti nemusel, tuto o
bauče mořské něco navrži, pro to kdež žá-
dostivou gafu o tom neběti, a při tom nebrá-
vati, vždat rádi o takových všezech rozhla-
vici složi. Předem neběti je mā, že bau-
če mořská nebrává vždycky gdenikdy, nej
někdy manži, někdy věži, a čadem velká a
členu bývají, nej možnosti mje toliko hlyň
bývá, a moře proto nebrává velmi baučitve,
čadem moře bude baučitve, a vjeře newelmu ves-
titu, ač obyčejně rádo obě spolu bývají, vjeře
velká, a bauče na mori, někdy gaf také vjeře
z vjeře vemi velká, moře baučitve, k baučitve
mu píjval, baučitve a hýmánji pospolu bý-
vá:

a heybá. Mezi mořem pak a nebem, vjeře
vemi velká, aby hryzná, coby všecko všudy
svou prudkostí pobratí chvíli, suči, a jich, a
o provaz, kterou v nawi stromové nataže-
ni glau, a gine se gaf rejs, sloučen strafti-
mi vydává, nebe tak na hoře toto obě při-
krajevají, hráz a strachu plné gest, nej
oblasti hryznají a členum povlečení bývá,
že jannach, jalas, a jatni, coby noe byla,
že nevognás, denil ge čili noe, a k tomu
také přivedam, hýmánji, a gaf všavice-
ním výstříjním straftim gest. A tak člověk
ten, kdo v hlyni moři gaf, sevřed stran
anglofimi velkimi, hlyau a strachem obh-
cený gest; nej pochledlji došim na moře, na
kterem gaf, te nepotogné, hýmánji, dimok,
a k němu zahomutí hotové pod sebou vidiš;
pochledlji na horu k nebi, to roliš nej oblasti
straftim, všestri desít, a přivedam, hýmánji
a oblasti všavicevito, včetně hryznaj
vidíš; pochledlji pat meře nebo a moře, tu ob-
straní a zpoutu včetně vševelmi velkého,
strach a prýha velká gest. A tak pochledlji
obrat se kou chvíli, všudy velké nebez-
pečenliv a suter před sebou vidiš; i tomu pak
se všechnu hly si nevare, na které gaf, pod sebou
na všechnu něště, nej se něště vede, an vše-

má, protož tuto o bauči mořské, a plé feru-
ně velké, kterac se při ní od počátku dége až
do konce, kráte polezim. Neprav obyčejně
tou bauče na mori být mā, vjeře pomolu
se turči, a vlny newelise na mori činiti poč-
ná, kterec píšavice se, být plýn čin, a na
hoře se póní, k temu rádo učež jeť strany, od
tud vjeře god se mireč, kaf, a členum oblasti
se pomlácuje, a pomalu počrhati, bleštati,
a hýmati počná, a v tom se to vsetci čin
dal vjeře a vjeře rozhýba: tu hned macmáti
pachol, vzdene že bauče naftává, chumé
piachy dí námi dolu haučízgi a fumujízgi
kteri v hlynu jaheratgi a jaherazgi, a bauče se
stregi. A když pak v tom hrubé píšetí po-
čne, a přiveda se lige, a vjeře se rozmíze, to
obě morim vjeře, a gaf z puntu ge vyzd-
vihne a jedme, tak je vlny k vjeře nepo-
dobně větmi velké se na mori dízagi, nej
gdenád se woda rezilunge, a dolu ke dnu
siuejse, a větmi hauček vleže nej andeši w
wodě delá, gdenád je vlny zas v hromadu
sázegi, a co negale herc nej nechci se na
hoře k neli vyzdvižný, a gdena vlna se s
druhou počlazie, z hlynu vysoko stříká a
kropí, a gdena přes druhou se přelouvá, a
z toho větmi velký a hryzny kropí, přelouvá-
ní, kropí, a gaf po všem mori povídová-
vá:

taf od vln glau zvítána, hogenem pílen, a
trámové se v ní supragi: stromové na kte-
rich plachy maf, se vlnou se křesat, vlny
a chvěp, a vlneta name tak píšat a vlny
nie ginač nej coby si hned v dobré ruky
polamaci chvěla, také v ní ruky, v kterých
pojí a gine včet, co tuse přinášano není
se píšetach, a gdená dřívějnu se píšatí a
nenahá hřmot a stromové v navi čin, nej
sturo nej na stromu maf píšatí nemusí, aby
ebau nebylo, a se nezpravidlano, a god-
no o všeň nezaujlo: mybě ani člověk pro-
to kletečná a kou v tam zvítáni, v ní ruky
stati nemusí, leč se něčeho drží, nej gaf, ní-
čeho se nedře, potáč se kou v tam, coby byl
vjeře.

A tak žáděnho mistra nídež v navi ne-
nj, aby hráz a strach plné nebylo, nej gaf
li vše na hoře na pláti, nej tukoli gindé
v navi, tu dobré píšatí nemusíš včet desít
a jich, a prudkost od větmi vlnobití a stra-
fání, a sevřen vln, nej vlny do navi pro-
střed na pláci repau, v hoře gindé, tak je god-
nau stranou se tam všežegi, a deník jake
do moře se myčívají, a k navi se píšetegi,
myčíso, hlynu strafti a kropí. A tak solná
a velká vjeře bývá, že člověk prošed na

Koží městu do moře by vynesla byl: neb
varguňári pacholci když wen mysej, za prouva-
dou v hýdu se k navi přimazují, aby od vln a
měru rovn k navi vyzájení a vyneslení neboši.
Dole pak v navi také nic wešlo něj, neb na-
vre se svírače všecka prafit a lusiti, a vym-
nité z vnitře v navi se všeck strán holne re-
pau o býgi, a z toho vlečk žvuk a hlasof se
vzníti v navi obráti, se jde aic ginač, nej
gafobu mnoho pacholkuji zemnit s několika
kladami se všeck strán se k nji rozhýbači, gi
vystautati a vbyigeli, a romné napodobne tak
vejelo dol gesti, gafobu jednoho do su-
du zábedné, zemnit gich několik policiem na
sud slavko, galan by ten tak v sudu zábed-
ného slátkovil měl, když můž porouzmeti;
k tomu tam dolo parno, dusno, a nemromo
gesti, uel obyčejně v báuti všeck dolu do
navi se shrnau, a tam glanci vysudy zahra-
zeni, dosti malý průduch tolido sentinai a
bárai, kterau se dolí leje, na horu magi:
neb v čas takové báuti naue vysudy z dulu
v na hoře plně zahrazená a zábedněna myši
býti, napodobně cí řub, aby n woda od-
vítal vnitř nemohla. Ab čas pak takové
báuti lid rěch, teři v navi glau, rojčich
hřebů výná, poše jednoho kožidlo přirozeni,
neb mnoho ulepsilho přirozeni, teři co omelh,
gi.

ii, a po své moli gi zprawuj, misengi, a
gaf chy s in nafládag, a na ten cas mor Pa-
tronem gesti, a všeck luggeriow a Pierow
aukad odegne, a ne kamby oni chvíli, nej
tam ge wite jene, tam se plaviti myši, bud
gina libo nebo žel: neb tu kožid žádá ne
wism svéte měc takovou přeměnlí všeckau
moci a jeho vzdávaní a temu roz-
lagovati nemíže, nej sám gedini všechn a
wsemochau Pán, teři všeck říkovi, neb
tedobz neprospívá a nějak žádá mandresi,
žádnu hyla, žádnu opatnost, žádnu mitiv,
žádne vnitři, ani galá chyros, a vymisles-
ná měc říkovi, abo říkova z toho nebezpečen-
stvi myšoboditi mohlo, nej všecko to ko-
žid nezíteilni gesti, a člověka opusli, nej sa-
ma tolido gedini všechn a naděgi tu Pánu
Bohu svrchovaném a měněmu, při něm
žíslavá: neb v ten čas člověk se všeck
strán zahynutí otolu sebe vida, a každé čhv-
le, a galó okamžení furti na se celaje, rádry
a pomoci obnáduž miji nemoha, k tomu gi-
němu se všeč, kdo by ho z toho myšoboditi
mohl, nemá, nej k samému měněmu Pánu
Bohu, k kterému říkau vjru a naděgi má,
že mu z toho pomoc ráči, neb naděgi při

giuh gest co omámeni, učterž nechutnětlu-
zí, a se všamíčné dání, mnichů co v molo-
pách leží, a tak krace těhož auti gisti, ani
při, ani spáti se gedivomu nechce, neb se ijm
všamíčnun živitářim, a s m v tam foljá-
čim a milšam, všecko přírezeni zformou, a
člověku gafis mistru a teřki gesti. K tomu
strukem, hejči, a každého času, a galó cta
punti furti na se člověk očekávage strachem
a těch, gafis jmámeni gesti, a co činíti má-
neni: neb gal si doe co hruč harten, neb
hruč, a neb větší volna že do navi vberi,
kteri se v něm sedce letá, a domajíci se je
jí name se láme, a neb tone. A tak to
užde časne očekávani furti gest klicu tě-
ch neči říkau furti, a vět mi toho na mau-
biu, že těhož žádneho říkau nem, a smich
moh bývá, a geden se Pánu Bohu oprav-
en modlitci nauči: neb v n padlosti maryná-
ři, teři hy repuzili gšau, a neb dobrého
jím z austi nemysle, a když čas a dobrý vjre
magi, čert se delagi, ale těhož kožid říkove, a
rádry se v Andela obrátil, a tak nábožnij
gest, že žádneho svatého nezemíne, nej všecky
nebí všecky, gich ja remou žádage. A
tak taková báuti na moli gesti, a se roz-
míle, tu gis Patron své leži pánem být
všemává, neb moře a vjre v nji my se vrac-
í.

morte reliquit, to gest, naděge člově-
či ani v tu furti nevpouští. A protož
ačtož člověk v svéč všecko kožidho času
a čmíle, na rájdem mísť, neb mi se je
neb dobré, v rájci v všecky vzdychu v
moci a v rukou Pána Boha všemochaujho
gesti, však toho tak práme a grumtorové po-
jmati, co ge to moře říkau Pánu Bohu
býti, nemuze gafis tuu v báuti mořstau na
moli: neb gis na zemi v gafem poří řík
nebezpečenstvi, vždy negalek daussi a naděgi po
Pánu Bohu v lidke včer mā, neb gesti v gaf-
is teřki nemou, daussi v lečáři, bohlin, recepín,
a gine leč, je k drámu jase příze, gesti poří v
vjezeni, agde mu o řebro, v přátele, že mu po-
možan, mali říkate, je vyspiat, neb je řdobu-
de, neb he nezahamí gihnu říkoben, a obmy-
stem toho prájen je bude, daussi, gesti pak v
bogi v křtu, naděgi má v množství myška
říkova, je svrteč, v zdroze, děla, a gine oděni a
přípravný málčin, hyla a muijost říkau:
item, by se pak v zle zvedlo, a křtu pro-
hrami hyla, naděgi má, že bude moci všeč,
neb gaf od nepráatel včet, a se vyspiat, a
neb myslaušti, a tak při hrdle říkati. Ale
v čas báuti na moli všecky ty trošky a
naděge v lidke měc daremne gšau, ne-

neplatí, a tehdyž od člověka odšlapuje: neb tu svatoj nemusí, žádne vniči, žádnej doktori a lekáři, žádne býliny, pouze recepty, a apoteku nemusí tehdyž použovat, ani Papež, ani Český, ani Král, ani římský papa ne mohou Potentat, da ani církev, a i matka, ani giny nejdříve přizná, nejdříve giny tehdyž weleho pokladavat, s tím ro, druhý kamenec, peníze ani gaty klenout (v nás obecněm lide na tento svatý význam a Pana Boha dospají) neb se to rozhoduje, že v čase takové volitě potřebu, a ty druhé výzvy do moje pro jachování hrdla vnitřním bývali. Dale u domu spolehlí a dospíti to nejvíce a pravouš řeč, neb proti takové volitě volitě potřebu a moje vnučka, a moje, gesto galo píseč, a nejdříve mruža, a kdy přírodnou co silo proti lidem, neb vlastní namále tím bývala, je nám všechny požadavny, a gata okamžený všecky se stresločati, polamati, a nech zacopiti mluž, budou je někde v nové na skálu, neb mělčinu trží, a je prudkosti rozcpaný, neb se kdy roztrhne, převratí, jah, a zatopí, volitě nemítech těchto mlužnatu židou moc světší, ani mlužna vognata, ani sňala a vdatnost, ani delas, zdroge, měče, halapartny, a říbly, ani gaty gine příprawy volečné, neb se tu nelze vyprostít, vysplati, obránit, všem, schovat, ani říxiti, než

w moje samého světšího Pána Boha být. A gesto se gily čemu podivit, že my lidé na tomto svatém glosu na zemi, mnichokář světší naději sladem a dospíti mame v lidi, a všechny lidé, které nejsou a pomímitidně glosu, nežli v samého Pána Boha, který světší možnosti, všemobouc gest: a neb opět čásem se mnichokář my lidé, neb ledalečos světšího bogima nežli gesto, vzdane to dobré, že to krom něho, več my naději sladem, a dospíti v mame, on ofamzenj mojen gest a mluž řeči, z ginačti, a vnic obratiti, a nech opět řeče, čeho my se bogime a strachujem, že nás toho mino moži naději rosvoboditi mluž, řeči, kdyžkdy mu gedine cheli právne věřiti, v něho samého dospíti, a v něm samém naději mluž, a geho se pravé báti; ale na moží to čas takové volitě všakne a lité báuti, nad kramenžie nek bývnejšího a strašlivějšího v svaté nej: Tu se člověk pravé nauči v samého gedineho Pána Boha dospíti, a naději mluž, a gama opravdu a sedčeně se modlit, když roguum lidí řeči, ani kteří ginaž mluž všecky nemusí. A tož tak člověk řeči, vnuku vnuku a naději k Pánu Bohu má, Pán Bohu z toho gerovskému pomoc, a geho vysvoboditi ráč, ač mu se mnichokář žádati bude, že proti rozpu-

D o mu

mu gesto, a možné není. Když pak člověk krom Pána Boha na město ginejší, a v němž lidstvu je býval, všelčka a dospíti, a myž že gesto gila vyspal, Pán Bohu nemusíte než se k nadeži, to mu ginaž změniti, změniti, a množi jde město, a čátem v smeti nati dopustiti ráč: protoz na něho samého spolehlí, a v něho vnuku, naději, a když dospíti každého čolu mame, vyspuje všecky svatého a lidstva věč, které mame a nejdeš glosu.

Že pak nad báuti možstau v svaté nek bývnejšího a strašlivějšího nej, příčem člověk gila živ býti mluž, to gesto gily tak, neb přivolenem těži co giceš v svaté nek bývnejšího, nic gi v strachu, hrůzy, a nebezpečenství rovněž nemusí, neb se při něm všecka nebezpečenství pochomáč glosu: neb v před stančinu svatá takový strach a hrůza báute moží se na tento svatý přijíti má, jak o tom Kerytus Pán mluvití ráč v členi svatého Lukáše v 21 kap. říla: budou známeni na římen, a na měsíčen, v na hvezdách, a na zemi dnu pro kauri živulu možstěho, a vlnou, tak je schvauti kudau lide pro strach d.

je po moji přijomná glosu, neb gesto nebezpečenství od ohně, aby nave nešetruost se nezápalíše všecka nešhořela. Gest nebezpečenství od zlodějů morštých, který po moji laupj a kradau neb když ohně člověk před nimi se opakovat, na příči mluž, a nadějově býti, a dívky s nimi očekávati mluž, rovněž coh vyspuje v ležení byt. Gest nebezpečenství od vtipen, a tím hure, neb zahnouestí na moři, nemáš tam se tím řeči dostaneti, snedjí ge vysu, čili moje na bých vypově, a ph neb ginaž ge rozecház, a říj, neb že se z surabu, a čerwo rozeje, gesto je to všecky svatý gest na město, neb vnuž že do země a hrobu položení budeš. Gest nebezpečenství od bládu, neb se to tressuje, že čásem nave od báuti neb protivomždej větrui dal, to zahájna hovába, a neb k pustim ostrovům připlati je mluž, v kterých pro protivomždej vše čásem je několik nebelí ūstati a ležeti mluž, tak je mnichokář cheba, masla, vody sladké, v ginaž portek k jidlu se gina nedostává, a sladem tráven bývali, o čem ti kteří všecky báuten báuten na mori se plaví, vognata, dobré pondělí vaneč, a mnohem pak lepe ti neboříš, kteří na daličk vložení hovába, kteří